

РЕШЕНИЕ

Номер:85, 27.02.2019г., гр.Исперих

В ИМЕТО НА НАРОДА

ИСПЕРИХСКИ РАЙОНЕН СЪД

На първи февруари през 2019 година,

в публично заседание, в състав:

Председател: Юлияна ЦОНЕВА

Секретар: Анна Василева,

Прокурор:

като разгледа докладваното от съдията гр.дело № 205 по описа за 2018 година и за да се произнесе взе предвид следното:

Съединени искове по чл.422 във вр. с във вр. с чл.415, ал.1, т.2 във вр. с ал.4 от ГПК и евентуален иск по чл.79, ал.1 от ЗЗД.

Постъпила е искова молба от "О Б Б" АД-гр.С, ЕИК, представлявано от изпълнителни директори Ф Т Д Я и С А Г, действащи чрез пълномощник „ЕОС М“ ЕООД, ЕИК , представлявано от управител Р И М-Т, действаща чрез упълномощен юрисконсулт М.М., съдебен адрес:***, сграда М Т, етаж, против Б.В.С., ЕГН-***** ***, в качеството му на законен наследник на В С. С, ЕГН-*****, като моли съда да постанови решение, с което да признае за установено по отношение на ответника, че дължи по Договор за кредитна линия, сключен на 18.12.2006г. между В С. С, като Кредитополучател и „О Б Б“ АД, като Кредитодател, следните парични суми:

-1 857.87 (хиляда осемстотин петдесет и седем лева и 87 ст) лева, представляващи 1/3 от главница в размер на 5 573.61 лева;

-233.38 (двеста тридесет и три лева и 38 ст) лева, представляващи 1/3 от договорна лихва в размер на 700.15 лева, за периода от 19.10.2016г. до 24.07.2017г.;

-15.30 (петнадесет лева и 30 ст) лева, представляващи 1/3 от наказателна лихва в размер на 45.89 лева, за периода от 19.10.2016г. до 02.08.2017г., както и законната лихва за забава за периода от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение за същите вземания до окончателното им изплащане. В условията на евентуалност, в случай, че бъдат отхвърлени изцяло горепредявените установителни искове, поради ненадлежащото обявяване на предсрочната изискуемост на кредита, ищецът моли съда да постанови решение, с което да осъди ответника, в качеството му на законен наследник на Кредитополучателя В С. С по същия Договор за кредитна линия от 18.12.2006г., да заплати на ищцовото дружество, в качеството му на Кредитодател по договора, следните парични суми:

-1 857.87 (хиляда осемстотин петдесет и седем лева и 87 ст) лева, представляващи 1/3 от главница в размер на 5 573.61 лева;

-233.38 (двеста тридесет и три лева и 38 ст) лева, представляващи 1/3 от договорна лихва в размер на 700.15 лева, за периода от 19.10.2016г. до 24.07.2017г.;

-15.30 (петнадесет лева и 30 ст) лева, представляващи 1/3 от наказателна лихва в размер на 45.89 лева, за периода от 19.10.2016г. до 02.08.2017г., както и законната лихва за забава за периода от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на вземането. Претендира за направените разноси по заповедното производство, съобразно изхода на спора, както и присъждане на разноските по настоящото исково производство, вкл. и възнаграждение за юрисконсулт в размер на 300.00 лева, на основание чл.37 от Закона за правната помощ във вр. с чл.25 от Наредбата за заплащането на правната помощ. В исковата молба се твърди, че ответникът е един от наследниците на Кредитополучателя В С. С по цитирания Договор за кредитна линия - с посочена в обстоятелствената част дата на сключване – 14.12.2006г. Кредитополучателят е починал на 06.09.2016г., като оставил общо трима законни наследници: съпруга С С С и две деца – Ц

В.С. и ответника Б.В.С.. Поради неплащане на погасителни вноски по кредита, дължими за периода от 19.10.2016г. до 12.06.2017г., в Банката била осчетоводена предсрочна изискуемост на всички вземания по процесния Договор за кредитна линия, след което Банката обявила кредита за предсрочно изискуем, като изпратила уведомления за обявяване на предсрочна изискуемост. Счита, че по силата на наследственото правоприемство наследниците на починалия Кредитополучател отговарят за по 1/3 от дължимите към Банката суми по сключения Договор. Поради липса на изпълнение, Банката предприела постъпки и въз основа на извлечение от счетоводните книги, по реда на чл.417, т.2 от ГПК, се снабдила в заповедно производство по ч.гр.д.№ 676/2017г. на РС-гр.И, със Заповед за незабавно изпълнение и изпълнителен лист срещу длъжниците, вкл. ответника по настоящото производство за предентираните горе суми, както и образувано срещу длъжника изпълнително производство по изп.дело № 00217/2017г. по описа на ДСИ към РС-гр.И. Тъй като Заповедта е връчена на длъжника-ответник Б.В.С. при условията на чл.47, ал.7 във вр. с ал.5 от ГПК и по указание на съда, дадено по реда на чл.415, ал.1, т.2 във вр. с ал.4 от ГПК (изм. ДВ бр.86/27.10.2017г., в сила от 31.10.2017г.), ищецът депозира в срок настоящия иск за установяване на вземането си и в условията на евентуалност – за осъждане на ответника да заплати на ищеца дължимите суми, като приеме, че исковата молба по предявения осъдителен иск има характер на волеизявление за обявяване на кредита за изискуем чрез връчване на исковата молба на ответната страна.

В срока за писмен отговор на исковата молба по реда на чл.131 от ГПК, ответникът Б.В.С., ЕГН-***** ***, не е намерен на посочения адрес, установен като негов постоянен и настоящ такъв в страната. Назначеният му, при условията на чл.47, ал.6 от ГПК, особен представител адв.В.К.,***, представя писмен отговор, като счита предявените иски за допустими. Предвид, че делото е образувано срещу ответника в качеството му на наследник на В С. С, счита, че следва да се приложи разпоредбата на чл.51 от Закона за наследството, като бъде определен срок на наследника да заяви дали приема наследството или се отказва от него. В съдебно заседание не се явяват нито ответникът, нито особеният представител и не е ангажирано становище по същество на предявените иски.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното: На 14.12.2006г. между ищцовата Банка, в качеството на Кредитор, от една страна и от друга страна В С. С, ЕГН-***** ***, в качеството на Кредитополучател или Картодържател, бил сключен представения по делото Договор за кредитна линия. По силата на Договора, Банката предоставила на Кредитополучателя банков кредит под формата на кредитна линия, с първоначален кредитен лимит 6 000.00 лева, за покриване на потребителски нужди чрез издадена от Банката банкова кеш карта (чл.3 от Договора). В чл.9 било уговорено задължение на Кредитополучателя да погасява ежемесечно задължението си към Банката на датата на падежа (14 дни след датата на извлечението), след който срок Банката начислява наказателен лихвен процент за просрочие. Уговорено е задължение на Кредитополучателя да погасява ежемесечно не по-малко от 2 % от общата сума на тегленията и годишната такса за обслужване на картата плюс цялата сума на начислените лихви, неустойки, такси и комисионни за предходния месец, като сумата на частичната погасителна вноска не може да бъде по-малка от 40.00 лева (чл.10 от Договора). В чл.16 е уговорен и начина на олихвяване на ползания кредит.

Според заключението вх.№ 289/24.01.2019г. на назначената по делото съдебно-счетоводна експертиза, между ищцовата Банка и В С. С има сключен единствен Договор за кредитна линия – този от 14.12.2006г., което съдът е възложил за изследване предвид размиването в датата на Договора, обсъждан в обстоятелствената част на предявените иски и датата (18.12.2006г.), посочена в петитума на предявените иски (за тези обстоятелства съдът не е констатирал нередовност на исковата молба, респ. не е последвало уточнение от страна на ищеца). Според същата експертиза, усвоените суми от Кредитополучателя по процесния договор възлизат на 17 760.00 лева, като са усвоявани през периода от м.01.2007г. до м.08.2016г. чрез теглене в брой от АТМ и ПОС-устройства на Банката, посредством издадената кеш карта. Дължимите по същия Договор погасителни вноски са изплащани на уговорените падежни

дати (съгласно условията на Погасителния план) до м.май 2016г., като са отразени в счетоводството на Банката. Общият размер на платените погасителни вноски е 20 590.67 лева, с която сума са погасени 7 725.00 лева – договорна лихва, 679.28 лева – такси и 12 186.39 лева – главница. Експертната не установява извършени закъснели плащания по погасяване на задължението, като констатира, че размерът на цялото останало вземане на Кредитора възлиза на 6 319.65 лева.

Кредитополучателят В С. С починал на 06.09.2016г., като след смъртта си оставил трима законни наследници: съпруга С С Са и две деца – Ц В.С. и ответника Б.В.С. (представено Удостоверение за наследници изх.№ АОУ2995 от 08.09.2016г., изд. от Община-И). В исковата молба се твърди, че поради неплащане на погасителни вноски по кредита, дължими за периода от 19.10.2016г. до 12.06.2017г., т.е. в периода след смъртта на Кредитополучателя, в Банката-Кредитор била осчетоводена предсрочна изискуемост на всички вземания по процесния Договор за кредитна линия. Според условията на Договора – чл.26, при пълно или частично неплащане на две погасителни вноски, целият усвоен кредитен лимит става автоматично предсрочно изискуем, без да е необходимо Кредитополучателят да бъде уведомяван. Въпреки тези условия, Банката обявила настъпилата предсрочна изискуемост на кредита, като изпратила уведомления до наследниците на починалия Кредитополучател. До ответника Б.В.С. е изпратена Покана-уведомление изх.№ 114793_17/13.06.2017г., с която е уведомен, че към 12.06.2017г. не са платени 8 броя месечни погасителни вноски, дължими за периода от 19.10.2016г. до 12.06.2017г., и е поканен в 7-дневен срок от получаването на поканата, да ги заплати доброволно с предупреждение, че при неплащане ще настъпят условията на чл.26 от Договора за обявяване на предсрочна изискуемост на целия кредит, респ. ще бъдат предприети действия за принудително събиране на всички вземания по договора, които са изрично посочени, вкл. и само частта от вземанията, съобразно наследствения дял (1/3 от общото задължение) на ответника. Тази Покана е получена на 20.06.2017г. от С С (майка на ответника), съгласно приложеното Известие за доставяне.

С друго Уведомление изх.№ 118886_17/25.07.2017г., изпратено до ответника Б.В.С., същият е уведомен от Банката, че упражнява правото си да обяви за предсрочно изискуем целия кредит при условията на чл.26 от Договора, поради неплащане на две погасителни вноски, съответно с падежи 19.10.2016г. и 19.11.2016г., като го уведомява за задължението му към 24.07.2017г., вкл. и съобразно наследствения му дял от 1/3 от общото задължение. Отново е вписано предупреждение, че при неплащане доброволно на дължимите суми, ще бъдат предприети действия за принудително събиране на вземанията, ведно с допълнително възникналите съдебни разноски. Това Уведомление е получено на 28.07.2017г. от Цветалин С. (брат на ответника), съгласно приложеното Известие за доставяне.

Предвид липсата на последвало изпълнение, Банката предприела постъпки и въз основа на извлечение от счетоводните книги, по реда на чл.417, т.2 от ГПК по подадено Заявление вх.№ 3007 от 04.08.2017г., се снабдила в заповедно производство по ч.гр.д.№ 676/2017г. на РС-гр.Исперих, със Заповед от 21.09.2016г. (?) за незабавно изпълнение и изпълнителен лист от 21.09.2017г. срещу длъжниците-наследници, вкл. срещу ответника по настоящото дело за предентиранияте горе иски суми, които само за ответника Б.В. С са: 1 857.87 (хиляда осемстотин петдесет и седем лева и 87 ст) лева - главница; 233.38 (двеста тридесет и три лева и 38 ст) лева - договорна лихва за периода от 19.10.2016г. до 24.07.2017г.; 15.30 (петнадесет лева и 30 ст) лева - наказателна лихва за периода от 19.10.2016г. до 02.08.2017г., законната лихва за забава върху главницата за периода от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение – 04.08.2017г. до окончателното изплащане на сумата, както и разноски, включващи 14.04 лева – заплатена ДТ и 61.49 лева – заплатено адвокатско възнаграждение. Срещу длъжника било образувано и изпълнително производство по изп.дело № 00217/2017г. по описа на ДСИ към РС-гр.И. Тъй като Заповедта е връчена чрез ДСИ на длъжника-ответник Б.В.С. при условията на чл.47, ал.7 във вр. с ал.5 от ГПК и по указание на съда, дадено по реда на чл.415, ал.1, т.2 във вр. с ал.4 от ГПК (изм. ДВ бр.86/27.10.2017г., в сила от 31.10.2017г.) с Разпореждане от 30.01.2018г., ищецът депозира в срок настоящия иск за установяване на вземането си и в условията на евентуалност – за осъждане на ответника да заплати на ищеца дължимите суми,

като приеме, че исковата молба по предявения осъдителен иск има характер на волеизявление за обявяване на кредита за изискуем чрез връчване на исковата молба на ответната страна.

Според заключението на назначената по това дело съдебно-счетоводна експертиза – общо дължимите и изискуеми вземания на Кредитора по процесния Договор за кредитна линия възлизат на: 5 573.61 лева – усвоена и непогасена главница, в това число редовно изискуема главница (редовно падежирали вноски преди обявяване на предсрочната изискуемост) и предсрочно изискуема главница; 700.15 лева - договорна лихва (начислена редовна възнаградителна лихва) за периода от 19.10.2016г. до 24.07.2017г. и 45.89 лева – начислена наказателна лихва (за забава) за иския период от 19.10.2016г. до 02.08.2017г., респ. към датата на подаване на заявлението за издаване на Заповед за изпълнение (04.08.2017г.), към датата на подаване на исковата молба и към датата на изготвяне на експертното заключение. Експертизата не установява извършени плащания от длъжника по отношение на посочените задължения, след датата на издаване на Заповедта за изпълнение и изпълнителния лист за същите вземания.

В производството по настоящото дело ищцовото дружество е направило съдебни разноски в общ размер на 758.79 лева, от които: 174.31 лева – заплатена държавна такса (ДТ), от която 42.13 лева е попадащата се 1/3 част от заплатената ДТ по заповедното производство, водено срещу тримата наследници (общо заплатената ДТ от 126.39 лева) и 132.18 лева е доплатената ДТ по настоящото исково производство, 200.00 лева – заплатено възнаграждение за особен представител на ответника, 200.00 лева – заплатено възнаграждение на вещото лице по съдебно-счетоводната експертиза и 184.48 лева – попадащата се 1/3 част от заплатеното адвокатско възнаграждение по заповедното производство, водено срещу тримата наследници (общо заплатено възнаграждение от 553.43 лева). Ответникът не е направил разноски по делото.

Въз основа на така изложеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи: Предявеният иск за установяване на паричните вземания на ищеца срещу ответника, в качеството му на законен наследник на В.С.С., ЕГН-***** по сключен между последния и Банката Договор за кредитна линия, е допустим и намира правното си основание в разпоредбата на чл.422 във вр. с чл.415, ал.1, т.2 във вр. с ал.3 от ГПК. Същият е предявен в срока по чл.415, ал.4 от ГПК в спазване указанията на РС-гр.И по Разпореждането от 30.01.2018г. по ч.гр.д.№ 676/2017г. по описа на съда, дадено към заявителя и ищец в настоящото производство "О Б Б" АД - гр.С. При условията на чл.422, ал.1 от ГПК искът се смята предявен от момента на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение въз основа на документ по чл.417 от ГПК – 04.08.2017г.

Разгледан по същество – искът е неоснователен.

За да бъде ангажирана отговорността на наследниците на починало лице за негови задължения е необходимо и е безусловна предпоставка те да са приели наследството по един от начините посочени в чл.49 и чл.51 от Закона за наследството (ЗН), собено когато е налице оспорване в този смисъл, каквото е заявено от ответната страна в настоящото производство. При това положение, Кредиторът, който претендира, че наследник на негов длъжник отговаря за задълженията на наследодателя си, следва да докаже, че наследникът е приел наследството на длъжника по някой от посочените начини. Такова доказване не беше проведено в настоящото производство по отношение на ответника-наследник Б.В.С. за оставеното наследство от баща му Валентин С. Стайков – длъжник на ищцовата Банка.

Съгласно чл.48 от ЗН наследниците придобиват наследството на своя наследодател не автоматично с откриването на наследството, а с приемането му. Приемането, съгласно чл.49 от ЗН става с изрично изразена воля за приемане, като за целта наследникът направи съответно писмено заявление пред районния съдия, в района на който е открито наследството, и така направеното приемане се впише в особена за това книга на съда. Наследникът може и да не изяви изрично волята си за приемане на наследството по този ред. Той може да го приеме мълчаливо. За да се счете, че наследникът е приел мълчаливо наследството, необходимо е той да извърши действие, което несъмнено да предполага намерението му да приеме наследството. В конкретния случай, както се посочи по-горе, липсват доказателства ответникът да е приел изрично или мълчаливо наследството от баща си.

По отношение на процедурата по чл.51 от ЗН, съдът вече е констатирал в настоящото съдебно производство (с Разпореждане от 12.07.2018г.) невъзможността за провеждането ѝ по повод на възникналото наследствено правоприемство между ответника и наследодателя му – негов баща В С. С, ЕГН-*****. В това специално производство законът предвижда лицето, което има право да наследява, да се призове, което предполага неговото редовно лично уведомяване, както и личното му волеизявление за приемане или отказ от наследството. Става въпрос за упражняване на едностранно и неотменимо волеизявление, което има строго личен характер и зависи изцяло от личната преценка на лицето, призовано към наследяване. Тази воля следва да бъде изразена лично и самостоятелно. В случая, ответникът не може да бъде намерен, за да упражни това свое право. Същият е призован по делото по реда на чл.47, ал.5 от ГПК и се представлява в съдебното производство от особен представител в условията на чл.47, ал.6 от ГПК. По този начин няма как да му бъде определен срок да заяви дали приема или не наследството. Особеният представител не разполага с правомощие да стори това, тъй като се касае за строго лично право, осланящо се на личната преценка на наследника и отразяващо се на неговата имуществена сфера.

Въз основа на горното, съдът счита, че не може да бъде ангажирана отговорността на наследника Б.В.С. за задълженията, с които е обременено наследството от баща му и съобразно наследствения дал на наследника, тъй като липсва приемане на наследството (по арг. на противното от чл.60, ал.1 от ЗН). Респ. ответникът не дължи плащане на процесните вземания, съставляващи част от бащиното му наследство, поради което следва да бъдат отхвърлени както предявения срещу него установителен иск с предмет – тези вземания, така и евентуалният осъдителен иск по чл.79 от ЗЗД за заплащане на същите задължения. Освен това, по евентуалния осъдителен иск, доколкото ищецът е поискал исковата молба да изпълни ролята на волеизявление за обявяване на кредита за изискуем чрез връчване на исковата молба на ответната страна, то допълнително следва да се отбележи невъзможността за постигане на така целените от ищеца правни последици. С оглед на развилото се производство по връчване на съдебните книжа на ответника в исковото производство, а именно неустановяването му на известния в страната постоянен и настоящ адрес и осигуреното му от съда процесуално представителство чрез предоставяне на правна помощ от особен представител при условията на чл.47, ал.6 във вр. с ал.5 от ГПК, исковата молба ведно с приложенията към нея фактически е връчена на особения представител, а не на ответника, и това връчване на може да замести надлежното му уведомяване за настъпилата изискуемост на кредита с произтичащите от това обвързващи го правни последици. Връчването чрез особения представител не може да породи подобно правно действие и е извън обхвата на неговите правни функции. Надлежното уведомяване на длъжника изисква то да достигне лично до знанието на длъжника и поражда действие единствено от този момента. В настоящото производство тези факти не бяха установени. При това положение липсва и основание, въз основа на което да се обоснове задължението за плащане на ответника на претендираните вземания в полза на Кредитора-ищец в настоящото производство.

Предвид изхода на делото, а именно отхвърляне на предявените искове, не се следват и претендираните от ищеца съдебни и деловодни разноски.

Воден от изложените съображения, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ предявеният на основание по чл.422 във вр. с във вр. с чл.415, ал.1, т.2 във вр. с ал.4 от ГПК иск от "О Б Б" АД-гр.Ся, ЕИК, представлявано от изпълнителни директори Ф Т Д Я и С А Г, действащи чрез пълномощник „ЕОС Мс“ ЕООД, ЕИК представлявано от управител Р И М-Т, действаща чрез упълномощен юрисконсулт М.М., съдебен адрес:***, сграда М Т етаж, против Б.В.С., ЕГН-***** ***, в качеството му на законен наследник на В С. С, ЕГН-*****, за признаване за установено по отношение на ответника, че дължи по Договор за кредитна линия, сключен на 18.12.2006г. между В С. С, като Кредитополучател и „О Б Б“ АД, като Кредитодател, следните парични суми:

-1 857.87 (хиляда осемстотин петдесет и седем лева и 87 ст) лева, представляващи 1/3 от главница в размер на 5 573.61 лева;

-233.38 (двеста тридесет и три лева и 38 ст) лева, представляващи 1/3 от договорна лихва в размер на 700.15 лева, за периода от 19.10.2016г. до 24.07.2017г.;

-15.30 (петнадесет лева и 30 ст) лева, представляващи 1/3 от наказателна лихва в размер на 45.89 лева, за периода от 19.10.2016г. до 02.08.2017г., както и законната лихва за забава за периода от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение за същите вземания до окончателното им изплащане, като НЕОСНОВЕТЕЛЕН и НЕДОКАЗАН.

ОТХВЪРЛЯ предявеният на основание чл.79, ал.1 от ЗЗД евентуален иск от "О Б Б" АД-гр.С, ЕИК, представлявано от изпълнителни директори Ф Т Д Я и С А Г, действащи чрез пълномощник „ЕОС М“ ЕООД, ЕИК, представлявано от управител РИ М-Т действаща чрез упълномощен юрисконсулт М.М., съдебен адрес:***, сграда М Т, етаж 4-6, против Б.В.С., ЕГН-***** ***, за осъждането му, в качеството му на законен наследник на Кредитополучателя В С. С по Договор за кредитна линия от 18.12.2006г., да заплати на ищцовото дружество, в качеството му на Кредитодател по договора, следните парични суми:

-1 857.87 (хиляда осемстотин петдесет и седем лева и 87 ст) лева, представляващи 1/3 от главница в размер на 5 573.61 лева;

-233.38 (двеста тридесет и три лева и 38 ст) лева, представляващи 1/3 от договорна лихва в размер на 700.15 лева, за периода от 19.10.2016г. до 24.07.2017г.;

-15.30 (петнадесет лева и 30 ст) лева, представляващи 1/3 от наказателна лихва в размер на 45.89 лева, за периода от 19.10.2016г. до 02.08.2017г., както и законната лихва за забава за периода от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на вземането, като НЕОСНОВЕТЕЛЕН и НЕДОКАЗАН.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Разградски окръжен съд в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

След влизане в сила на съдебното решение, препис от него да се приложи по ч.гр.д.№ 676/2017г. на РС-гр.И с оглед на правните последици по чл.416 от ГПК.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: